

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jiřího Lifky a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **Ing. L. K.**, bytem P., zastoupen Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou, sídlem Míru 17, 337 01 Rokycany, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, sídlem Těšnov 65, 117 05 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2013, č. j. 211029/2012-MZE-14141,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 13. 2. 2013 se žalobce domáhal přezkumu správního rozhodnutí žalovaného č. j. 211029/2012-MZE-14141 ze dne 2. 1. 2013, jímž bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004, správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále též „správní orgán prvního stupně“) č. j. SZIF/2012/0250665 ze dne 17. 8. 2012, kterým byla žalobci uložena povinnost vrátit finanční prostředky ve výši 200,50 Kč, které mu byly poskytnuty pro rok 2010 v souladu s nařízením vlády č. 112/2008 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování národních doplňkových plateb k přímým podporám, ve znění pozdějších předpisů (dále též „nařízení vlády 112/2008“).

Žalobce úvodem shrnul, že rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně jsou dle jeho názoru založena na porušení zásady materiální pravdy, neboť správní orgány vycházely z nesprávně a neúplně zjištěného skutkového stavu věci. Obě rozhodnutí jsou navíc dle žalobce nepřezkoumatelná, neboť se dostatečným způsobem nevypořádala s žalobcovými

námitkami proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011, na jejíchž výsledcích byla založena, resp. se nevypořádala s žalobcem předloženými listinnými důkazy, které závěry uvedené kontroly vyvracely.

O žalobcových námitkách proti výše uvedené kontrole rozhodl správní orgán I. stupně dne 26. 4. 2011 rozhodnutím č. j. SZIF/2011/0150903 tak, že je zamítl a kontrolní zjištění uvedená v protokole o kontrole potvrdil. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce u Městského soudu v Praze žalobu, která však byla usnesením č. j. 7 A 137/2011-28 odmítnuta s odůvodněním, že žalobci z rozhodnutí č. j. SZIF/2011/0150903 ze dne 26. 4. 2011 neplynou žádné povinnosti ani žalobci nezakládá žádná práva. Své námitky proti uvedenému protokolu o kontrole tedy žalobce následně uplatnil v rámci řízení o vrácení části dotace, a odkázal na ně i ve své žalobě. Explicitně pak zdůraznil, že předmětem kontroly ze strany správního orgánu prvního stupně byly skutečnosti, jimiž se při předchozí kontrole zabýval již Nejvyšší kontrolní úřad, který ovšem předmětné nedostatky nezjistil. Kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu se navíc účastnili pracovníci správního orgánu prvního stupně, kteří následně prováděli též kontrolu č. 264/200/11/2011 – žalobce proto nesouhlasí s názorem žalovaného, že případná zjištění předchozích kontrol (tedy kontroly NKÚ) nejsou z hlediska výsledku kontroly č. 264/200/11/2011 relevantní.

Žalobce dále namítl, že se správní orgány jeho námitkami proti zákonnosti a správnosti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011 nezabývaly, neboť dle jeho názoru vycházely ze skutečnosti, že žaloba proti rozhodnutí o námitkách č. j. SZIF/2011/0150903 byla Městským soudem v Praze odmítnuta. Protože však byla žaloba odmítnuta z procesních důvodů, byly správní orgány povinny se žalobcovými námitkami proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011, který učinily podkladem pro svá rozhodnutí, řádně a přezkoumatelným způsobem zabývat.

Závěrem žaloby žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Podáním ze dne 22. 5. 2013 se k žalobě vyjádřil žalovaný.

Shrnu, že námitky žalobce proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011 byly v podstatě dvojího druhu. Žalobce jednak namítal, že na části půdního bloku/dílu (dále též „PB/DPB“) i. č. XXX-XXXX 8604 nebyly v době kontroly nedopasky ani porost vyšší než 30 cm, protože celý pozemek byl dle evidenční karty pro hospodaření na trvalých travních porostech po ukončení pastvy skotu (1. 10. 2010) ihned druhý den řádně vysekán, zkontrolován, a následně opět vysekán ve dnech 2. – 5. 11. 2010. K této námitce žalobce doložil část zápisu z kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu ze dne 3. 11. 2010, při níž byl zjištěn nedopasek o velikosti 20x10 m a 25x10 m, který byl však ihned následující den odstraněn. Dále žalobce v souvislosti s PB/DPB XXX-XXXX 4802/3 namítal, že dle kontrolního protokolu Nejvyššího kontrolního úřadu ze dne 15. 2. 2011 byla naměřená velikost příslušného pozemku 10,26 ha a obvod pozemku 1709,96 m. Nejvyšší kontrolní úřad nezjistil u uvedeného pozemku žádnou odchylku oproti deklarované ploše, přičemž měření provedl správní orgán prvního stupně dne 19. 10. 2010.

Žalovaný byl toho názoru, že obě námitky byly v rozhodnutí o námitkách č. j. SZIF/2011/0150903, jakož i v rozhodnutí o uložení povinnosti vrátit finanční prostředky, vypořádány zcela dostatečně. První uvedená námitka byla shledána nedůvodnou s odkazem na fotodokumentaci pořízenou během kontroly č. 264/200/11/2011. Ve vztahu ke zdokumentovaným zjištěním této kontroly měla být případná zjištění předchozích kontrol nepodstatná. Druhá uvedená námitka byla taktéž shledána nedůvodnou, neboť plocha vyjmutá z PB/DPB XXX-XXXX 4802/3 neodpovídala definici kultury travní porost a nebyla tedy

způsobila pro příslušné dotace. Správní orgán prvního stupně zjišťoval při kontrole na místě č. 264/200/11/2011 skutečný stav terénu a srovnal jej s údaji deklarovanými v žádosti o dotaci a se zákresy hranic PB/DPB v registru půdy (dále též „LPIS“), zatímco v rámci kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu správní orgán prvního stupně pouze prováděl přeměření pozemků dle pokynů pracovníků Nejvyššího kontrolního úřadu.

Žalovaný k námitkám uvedeným v žalobě podrobněji rozvedl, že v rámci kontrolní akce č. 10/29 „Peněžení prostředky určené na zlepšování životního prostředí a krajiny Programu rozvoje venkova“ se dne 19. 10. 2010 uskutečnil společný jednodenní audit Nejvyššího kontrolního úřadu a Evropského účetního dvora za součinnosti správního orgánu prvního stupně. Předmětem této kontrolní akce byla žádost žalobce o dotaci pro rok 2009, tedy plnění jiných podmínek, než v případě kontroly správního orgánu prvního stupně č. 264/200/11/2011, jejímž předmětem byla žádost žalobce o dotace pro rok 2010. Kontroly na místě provedené Nejvyšším kontrolním úřadem dne 3. 11. 2010 se správní orgán prvního stupně neúčastnil a neobdržel ani protokol z této kontroly. Žalovaný dále shrnul, že kontrola č. 264/200/11/2011 ve vztahu k plnění podmínek národních doplňkových plateb pro rok 2010 prokázala, že na části PB/DPB XXX-XXXX 4802/3 o výměře 0,18 ha, na který byla pro rok 2010 poskytnuta platba na zemědělskou půdu, se nacházela zemědělsky neobhospodařovaná plocha (náletové dřeviny a buření). Obdobně tomu bylo v případě části PB/DPB XXX-XXXX 8604 o výměře 0,21 ha, na níž se nacházely náletové dřeviny, buření, mokřad a hnojiště. Pořízená fotodokumentace během uvedené kontroly je nedílnou součástí protokolu o kontrole a je z ní zřejmé, že snímky byly pořízeny nezaměnitelně na konkrétních PB/DPB. Ve vztahu ke zjištění této kontroly je nepodstatné, co na místě zjistily předchozí kontroly správního orgánu prvního stupně či jiných orgánů. Kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu se týkala jiného dotačního titulu a jiných podmínek plnění pro jiný rok, než kontrola č. 264/200/11/2011. Výsledky kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu tedy nemohly být podkladem pro vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve smyslu § 50 správního řádu, a nemohly ani přispět ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu.

Žalovaný dále uvedl, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se věcně netýkalo plnění podmínek národních doplňkových plateb v roce 2010. Námitky a údaje v odvolání obsažené se vztahovaly především ke kontrole podmínek Dobrého zemědělského a environmentálního stavu (GAEC) a podmínek v rámci opatření EAFRD/ARO/B – ošetřování travních porostů pro rok 2009, tedy jiného dotačního titulu.

S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Dne 4. 5. 2010 doručil žalobce správnímu orgánu prvního stupně žádost č. j. SZIF/2010/0139652, sp. zn. 10/F1D/224/026251 o poskytnutí dotace v rámci národních doplňkových plateb k přímým podporám, v níž mj. žádal o poskytnutí platby na zemědělskou půdu o celkové výměře 69,61 ha v souladu s § 9 nařízení vlády 112/2008. Součástí žádosti je též seznam pozemků k deklaraci zemědělské půdy, v němž je mj. uveden PB/DPB XXX-XXXX 4802/3 s deklarovanou výměrou 10,28 ha, a PB/DPB XXX-XXXX 8604 s deklarovanou výměrou 7,89 ha.

Rozhodnutím č. j. SZIF/2011/0020814 ze dne 14. 1. 2011 správní orgán prvního stupně přiznal žalobci dotaci v rámci národních doplňkových plateb k přímým podporám v celkové výši 64 808,10 Kč pro rok 2010, z čehož 35 786,52 Kč činila platba na

zemědělskou půdu o celkové výměře 69,61 ha. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 2. 2011.

Na základě kontroly na místě č. 264/200/11/2011 zahájené u žalobce dne 16. 3. 2011 a ukončené dne 24. 3. 2011 správní orgán prvního stupně mj. zjistil, že se na části PB/DPB XXX-XXXX 4802/3 o výměře 0,18 ha nacházela zemědělsky neobhospodařovaná plocha (náletové dřeviny a buřň), a na části PB/DPB XXX-XXXX 8604 o výměře 0,21 ha taktéž zemědělsky neobhospodařovaná plocha (náletové dřeviny, buřň, mokřad a hnojiště).

Protokol o kontrole č. 264/200/11/2011 žalobce převzal dne 12. 4. 2011 a následně proti němu podal v zákonné lhůtě námitky. V nich ohledně údajně nesprávné deklarované výměry PB/DPB XXX-XXXX 4802/3 uvedl, že dle protokolu o kontrole provedené Nejvyšším kontrolním úřadem ze dne 15. 2. 2011 činila výměra tohoto půdního bloku 10,26 ha. Příslušné měření přitom provedl dne 19. 10. 2010 právě správní orgán prvního stupně. Části uvedeného protokolu o kontrole žalobce k námitkám přiložil.

Rozhodnutím č. j. SZIF/2011/0150903 ze dne 26. 4. 2011 správní orgán prvního stupně námitky žalobce zamítl a zjištění uvedená v protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011 potvrdil. K nesprávnosti deklarované výměry PB/DPB XXX-XXXX 4802/3 uvedl, že zjištění o zemědělsky neobhospodařované ploše bylo učiněno v rámci ověřování výměry daného půdního bloku provedeného při předmětné kontrole. Správní orgán prvního stupně připustil, že v rámci kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu byl požádán o provedení přeměření pozemků, které ovšem bylo provedeno dle pokynů pracovníků Nejvyššího kontrolního úřadu. Při kontrole č. 264/200/11/2011 naproti tomu správní orgán prvního stupně samostatně ověřoval skutečný stav terénu na místě – výsledky měření obou kontrol tedy nelze srovnávat.

Žalobou ze dne 13. 6. 2011 se žalobce u Městského soudu v Praze domáhal přezkumu výše uvedeného rozhodnutí č. j. SZIF/2011/0150903 ze dne 26. 4. 2011. Jeho žaloba však byla usnesením č. j. 7 A 137/2011-28 ze dne 26. 1. 2012 odmítnuta jako nepřipustná, neboť z napadeného rozhodnutí neplynula pro žalobce žádná povinnost ani nezakládalo žalobci žádné právo.

Dne 12. 7. 2012 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení o vrácení části dotace v rámci národních doplňkových plateb, konkrétně platby na zemědělskou půdu pro rok 2010 v celkové výši 200,50 Kč č. j. SZIF/2012/0222780. Správní orgán prvního stupně v něm uvedl, že ze skutečností zjištěných při kontrole na místě č. 264/200/11/2011 vyplynulo, že žalobce nesplnil podmínku pro poskytnutí platby na zemědělskou půdu pro rok 2010, stanovenou v ustanovení § 9 odst. 3 písm. c) nařízení vlády 112/2008, dle kterého se platba na zemědělskou půdu poskytne na zemědělskou půdu, která je žadatelem zemědělsky obhospodařována v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována na žadatele v LPIS. Protože rozdíl mezi žalobcem deklarovanou výměrou zemědělské půdy a správním orgánem prvního stupně zjištěnou výměrou zemědělské půdy činil 0,39 ha, a nepřesahoval tedy 3 % zjištěné výměry, postupoval správní orgán prvního stupně dle § 12 odst. 3 písm. a) nařízení vlády 112/2008 a snížil žadateli výši podpory v rámci národních doplňkových plateb o částku odpovídající zjištěnému rozdílu, tedy o částku 200,50 Kč. Zároveň žalobci oznámil, že ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu má jako účastník řízení právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům pro rozhodnutí, kterého ovšem žalobce nevyužil.

Rozhodnutím č. j. SZIF/2012/0250665 ze dne 17. 8. 2012 správní orgán prvního stupně uložil žalobci povinnost vrátit část dotace v rámci národních doplňkových plateb k přímým podporám, konkrétně platby na zemědělskou půdu ve výši 200,50 Kč, která mu byla poskytnuta v souladu s nařízením vlády 112/2008 pro rok 2010. Vzhledem k tomu, že

žalobce uvedenou částku vrátil na účet správního orgánu prvního stupně již 18. 7. 2012, považoval tento správní orgán uloženou povinnost za splněnou.

Podáním ze dne 6. 9. 2012 se žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolal. Uvedl, že výsledky kontroly č. 264/200/11/2011, na nichž se rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zakládalo, byly v přímém rozporu s výsledky kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu, jejíž předmět byl přitom stejný, a která byla prováděna dokonce za účasti shodných pracovníků správního orgánu prvního stupně. Protokol o kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu je dle žalobce úřední listinou, která osvědčuje skutečnosti v ní uvedené, a správní orgán prvního stupně byl povinen se touto listinou řídit. Správní orgán prvního stupně se však namísto toho řídil vlastními zjištěními, a to s odkazem na pořízenou fotodokumentaci. U ní však není zřejmé, kdy byla pořízena a za jakých okolností - žalobce jejímu pořizování nebyl přítomen a namítl proto její neobjektivnost. Žalobce dále namítl, že bylo povinností správního orgánu prvního stupně, jehož pracovníci se kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu účastnili, upozornit na případné nedostatky a zahrnout je do závěrů kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu. Správní orgán prvního stupně však žádné výhrady vůči závěrům kontroly, dle kterých nedostatky zjištěny nebyly, žádné výhrady neuplatnil. Závěrem odvolání žalobce shrnul, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je založeno na výsledcích kontroly, které nemají oporu ve zjištěném skutkovém stavu a které jsou v rozporu s předchozími zjištěními kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu.

Napadeným rozhodnutím č. j. 211029/2012-MZE-14141 ze dne 2. 1. 2013 žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. Shrnutí, že v rámci kontrolní akce č. 10/29 „Peněžní prostředky určené na zlepšování životního prostředí a krajiny Programu rozvoje venkova“ se dne 19. 10. 2010 uskutečnil společný jednodenní audit Nejvyššího kontrolního úřadu a Evropského účetního dvora za součinnosti správního orgánu prvního stupně. Předmětem této kontroly ovšem byla žádost žalobce o dotaci pro rok 2009, tedy plnění jiných podmínek, než tomu bylo v případě kontroly č. 264/200/11/2011. V této souvislosti žalovaný poukázal na skutečnost, že část odvolacích námitek žalobce se vztahovala právě ke kontrole podmínek Dobrého zemědělského a environmentálního stavu a podmínek v rámci opatření EAFRD/AEO/B – ošetřování travních porostů pro rok 2009. Posuzování hranic obhospodařovaných pozemků při této kontrole probíhalo na základě instrukcí a pokynů Nejvyššího kontrolního úřadu a Evropského účetního dvora, a to na základě zákresů z roku 2009. Tato měření nelze považovat za relevantní pro rok 2010 či 2011, neboť zákresy hranic v LPIS se každý rok před podáním nové žádosti o dotaci upravují a mění na základě aktuálního stavu. Kontrola č. 264/200/11/2011 naproti tomu ve vztahu k plnění podmínek národních doplňkových plateb pro rok 2010 prokázala výše shrnuté odchylky skutečného stavu oproti žalobcem deklarovaným výměrám. Fotodokumentace pořízená během uvedené kontroly je nedílnou součástí protokolu o kontrole a je z ní zřejmé, že snímky byly nezaměnitelně pořízeny na konkrétních PB/DPB, neboť v pozadí jsou patrné specifické orientační body jedinečné daným PB/DPB. Z toho hlediska není podstatné, co na místě zjistily předchozí kontroly.

Městský soud v Praze žalobou napadená rozhodnutí, jakož i řízení, která jim předcházela, v rozsahu uplatněných žalobních bodů přezkoumal, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, jaký tu byl v době rozhodování správního orgánu, a shledal, že žaloba není důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně jsou nepřezkoumatelná, neboť se nedostatečně vypořádala s námitkami proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011, resp. se nevypořádala s žalobcem předloženými listinnými důkazy, které dle jeho názoru závěry uvedené kontroly vyvracely. Tyto listinné důkazy zahrnovaly evidenční kartu pro hospodaření na trvalých travních

porostech pro PB/DPB XXX-XXXX 8604, kopii části zápisu z kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu pro PB/DPB XXX-XXXX 8604, kopii části protokolu z měření PB/DPB XXX-XXXX 4802/3, provedeného údajně dne 19. 10. 2010, a kopii části protokolu o kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu ze dne 15. 2. 2011.

Námítce nepřezkoumatelnosti nemohl soud přisvědčit. Žalobci lze sice přisvědčit v tom, že správní orgán prvního stupně se jeho námitkami proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011 a k němu přiloženými listinnými důkazy nezabýval, nebyl toho však ani povinen. Uvedené námitky totiž žalovaný v řízení před správním orgánem nevznesl, ač byl v oznámení o zahájení správního řízení o vrácení části dotace v rámci národních doplňkových plateb, konkrétně platby na zemědělskou půdu pro rok 2010 v celkové výši 200,50 Kč č. j. SZIF/2012/0222780 ze dne 4. 7. 2012 v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu informován o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, mezi nimiž byl též právě protokol o kontrole č. 264/200/11/2011. Uvedené možnosti žalobce nevyužil a k podkladům pro rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se v řízení před tímto orgánem nijak nevyjádřil. Ve vztahu k námitce nepřezkoumatelnosti je ovšem rozhodující především skutečnost, že se žalobcovými námitkami podrobně a srozumitelně zabýval v napadeném rozhodnutí žalovaný (poté, co je žalobce rozvedl v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně). V reakci na odvolací námitky, které se s námitkami proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011 překrývaly a v nichž žalobce odkazoval na výše uvedené listinné důkazy, které byly součástí správního spisu, žalovaný srozumitelně vyložil, že předmětem kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu bylo plnění jiných podmínek, než tomu bylo v případě kontroly č. 264/200/11/2011, a že přeměření pozemků v rámci této kontroly probíhalo na základě instrukcí a pokynů Nejvyššího kontrolního úřadu a Evropského účetního dvora, a na základě zákresů z roku 2009. Žalovaný dále shrnul relevantní závěry kontroly č. 264/200/11/2011, jakož i důvody, pro které při této kontrole učiněná zjištění považoval za rozhodující pro rozhodnutí o uložení povinnosti vrátit část dotace v rámci národních doplňkových plateb k přímým podporám. S námitkami žalobce se tedy dle názoru soudu vypořádal dostatečně.

Námitky proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011 uplatnil žalobce též ve své žalobě, činil tak ovšem nepřipustným způsobem, neboť na ně pouze odkázal s konstatováním, že „jsou obsahem správního spisu“. Jak totiž setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek č. j. 2 Afs 26/2005-114 ze dne 13. 12. 2006, rozsudek č. j. 4 As 5/2012-22 ze dne 30. 4. 2012 či rozsudek č. j. 5 As 117/2011-223 ze dne 29. 11. 2012), veškeré právní a skutkové námitky je žalobce povinen vymezit přímo v žalobě, a nelze tak činit pouhým odkazem na obsah odvolání či jiného podání v rámci správního řízení. Městský soud v Praze přesto alespoň na okraj poznamenává, že převážná část žalobcových námitek proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011 se týkala kontrolních zjištění ohledně nedopasků, jejichž případná existence však nebyla pro rozhodnutí o uložení povinnosti vrátit část dotace v rámci národních doplňkových plateb k přímým podporám relevantní - toto rozhodnutí bylo založeno pouze existencí rozdílu mezi zjištěnou a deklarovanou výměrou zemědělsky obhospodařované půdy, na niž byla platba v souladu s § 9 odst. 3 písm. c) nařízení vlády 112/2008. Námitka proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011, která se údajně existence uvedeného rozdílu týkala, je pak (byť v obecnější formě) obsažena též v žalobě.

Přímo v žalobě totiž žalobce namítl, že žalovaný i správní orgán prvního stupně nedostatečným způsobem zjistili skutkový stav, na němž založili svá rozhodnutí. Tento názor žalobce prokazoval rozporem mezi zjištěními kontroly č. 264/200/11/2011, prováděné ve dnech 16. 3. – 24. 3. 2011, a (v žalobě blíže neurčenou) kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu, jejímž předmětem měly být shodné skutečnosti a která nedostatky předmětných PB/DPB nezjistila, ač se jí dokonce účastnili pracovníci správního orgánu prvního stupně.

Uvedené námitce nemohl soud přisvědčit. Na prvním místě je třeba uvést, že žalobce kontrolu Nejvyššího kontrolního úřadu, která má vyvracet skutkový stav, z něhož žalovaný a správní orgán prvního stupně vycházeli, ve své žalobě nijak blíže nespecifikoval, ani k ní nepřiložil protokol z této kontroly či jiný s ní související dokument. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě namítá rozdílnost výsledků kontroly č. 264/200/11/2011 s kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu, kterého se účastnil též správní orgán prvního stupně, má zjevně na mysli kontrolní akci č. 10/29, v rámci které se dne 19. 10. 2010 mj. také na předmětných PB/DPB uskutečnil společný jednodenní audit Nejvyššího kontrolního úřadu a Evropského účetního dvora. Právě při něm bylo v součinnosti se správním orgánem prvního stupně provedeno měření 14 vybraných PB/DPB žalobce, včetně PB/DPB předmětných. Dle názoru Městského soudu v Praze se však žalobci nepodařilo prokázat, že by při tomto měření došli pracovníci správního orgánu prvního stupně k odlišným výsledkům, než v případě kontroly č. 264/200/11/2011, tím méně pak, že by právě tyto výsledky byly správné. I pokud by soud vycházel z příloh žalobcových námitek proti protokolu o kontrole č. 264/200/11/2011, označených jako „část zápisu z kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu ze dne 3.11.10“ a části „kontrolního protokolu NKÚ ze dne 15.2.11“ (k žalobě žalobce nedoložil žádné přílohy prokazující rozdílnost měření obou kontrol), ani tyto dokumenty, resp. jejich poskytnuté útržky, nesvědčily o nesprávnosti zjištění kontroly č. 264/200/11/2011, a to mj. z důvodu neúplnosti a z ní vyplývající nesdělnosti. Příkladem budiž údajná část zápisu z kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu ze dne 3. 11. 2010, která sestává výhradně ze „strany 14“ dokumentu, který však z přílohy samotné není možné ztotožnit.

I pokud by však soud připustil, že pracovníci správního orgánu prvního stupně při měření předmětných půdních bloků v rámci jednodenního auditu Nejvyššího kontrolního úřadu a Evropského účetního dvora dne 19. 10. 2010 žádné nedostatky nezjistili (resp. přinejmenším nezjistili odchylky žalobcem deklarované výměry půdních bloků ve srovnání se skutečným stavem), musel by přisvědčit žalovanému v tom smyslu, že předmětem kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu bylo plnění jiných podmínek, než tomu bylo v případě kontroly č. 264/200/11/2011, a dále že přeměřování půdních bloků v rámci kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu prováděli pracovníci správního orgánu prvního stupně na základě pokynů pracovníků Nejvyššího kontrolního úřadu. Při kontrole č. 264/200/11/2011 naproti tomu prováděl přeměření půdních bloků správní orgán prvního stupně samostatně, a ověřoval při tom skutečný stav terénu na místě oproti stavu deklarovanému žalobcem v jeho žádosti o dotaci a oproti zakresu hranic půdních bloků v LPIS. Za zásadní nakonec soud v daném případě považuje také skutečnost, že protokol o kontrole č. 264/200/11/2011 je podložen podrobnou fotodokumentací, která buřň a náletové dřeviny (a v případě PB/DPB XXX-XXXX 8604 mokřad a hnojiště) podrobně dokumentuje. Žalobce ostatně striktně vzato ve své žalobě existenci těchto prvků na předmětných pozemcích ve své žalobě nikdy přímo nerozporoval – namítal pouze, že skutkový stav byl zjištěn nesprávně a neúplně, a poukazoval v této souvislosti na tvrzené rozporné výsledky kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu, aniž by ovšem konkrétními skutkovými tvrzeními vyvracel např. přesnost či věrnost podrobné fotodokumentace správního orgánu prvního stupně. Soud tedy námitce nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu nemohl přisvědčit.

S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. září 2017

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu